RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 231.671 van 18 juni 2015
in de zaak A. 215.116/VII-39.337.

In zake : de BVBA NERTSKWEKERIJ TRUYMAN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Erika Rentmeesters
kantoor houdend te 9100 Sint-Niklaas
Vijfstraten 57
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 februari 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 5 januari 2015 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 21 november 2013, houdende het verlenen aan de BVBA Nertskwekerij Truyman van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een nertsenkwekerij, gelegen aan de Broekstraat 12 te Beveren-Waas, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek om artikel 36, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State toe te passen ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 juni 2015.

Staatsraad Patricia De Somere heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Erika Rentmeesters, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij exploiteert een nertsenfokkerij aan de Broekstraat in Beveren-Waas. De lopende vergunning werd op 1 juli 2010 verleend door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, voor, wat de dieren betreft, het houden van 16.200 nertsen, voor een termijn van 20 jaar.

3.2. Op 14 juni 2013 dient de verzoekende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van de inrichting, die, wat de dieren betreft, zou worden uitgebreid tot 27.000 nertsen.

3.3. De deputatie verleent de gevraagde vergunning op 21 november 2013.

3.4. De VZW Gaia dient een bestuurlijk beroep in, dat op 6 januari 2014 ontvankelijk wordt verklaard.

3.5. Bij beslissing van 5 januari 2015 van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw wordt het beroep gegrond bevonden, en wordt de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 21 november 2013 opgeheven. Hoewel wordt geoordeeld dat de aanvraag "verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening", en dat "de hinder en de effecten voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de aangevraagde inrichting, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt", wordt de vergunning geweigerd op grond van volgend motief:

> "Overwegende dat dierenwelzijn sinds de zesde staatshervorming een gewestelijke bevoegdheid is; dat de Vlaamse minister, bevoegd voor dierenwelzijn, in zijn beleidsnota (p. 6) stelt: 'Concreet maak ik volgende keuzes: (...) Een verbod op de oprichting van nieuwe pelsdierhouderijen en op uitbreiding van bestaande pelsdierhouderijen'; dat deze beleidskeuze mee in rekening moet genomen worden bij het beoordelen van voorliggend dossier; dat bijgevolg de uitbreiding van de pelsdierhouderij moet worden geweigerd [...]".

Het betreft de thans bestreden beslissing.

IV. Toepassing van de korte debattenprocedure

Enig middel

4. De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van artikel 17 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: milieuvergunningsdecreet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli

1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet), van het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel.

De verzoekende partij wijst er op dat de bestreden beslissing slechts één enkel weigeringsmotief hanteert, te weten de intentie van de nieuwe Vlaamse minister voor dierenwelzijn om in de toekomst een verbod op nertsenkweek in te voeren, terwijl voor het overige alle bezwaren en beroepsargumenten werden afgewezen, uitsluitend gunstige adviezen werden verleend en de aanvraag ook door de verwerende partij gunstig werd beoordeeld: de minister stelde vast dat de exploitatie verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening, en dat de inrichting mits naleving van de algemene en sectorale milieuvoorwaarden geen bovenmatige milieuhinder zou veroorzaken.

Ze noemt het evident dat dit motief niet afdoende is en manifest strijdig met de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en het motiveringsbeginsel, dat niet aanvaard kan worden dat een aanvraag tot het verkrijgen van een milieuvergunning voor een exploitatie, waarvan aanvaard wordt dat zij op milieuhygiënisch vlak geen bovenmatige hinder veroorzaakt, afgewezen wordt op basis van een mogelijk toekomstig verbod dat op het ogenblik waarop de beslissing genomen wordt evenwel nog onbestaande is en niet meer is dan een beleidskeuze van één individuele minister, gemaakt bij diens aanstelling, dat geen enkele wetsbepaling of artikel toelaat om een milieuvergunning te weigeren omwille van een beleidsmatig gewenste ontwikkeling, en zelfs indien dit het geval zou zijn, een keuze die in een beleidsnota bij het aanvatten van een regeerperiode opgenomen is, bezwaarlijk als een afdoende duidelijke, beleidsmatig gewenste ontwikkeling kan worden beschouwd die de weigering van een milieuvergunning kan verantwoorden, dat het hier veeleer gaat om een toekomstige onzekere gebeurtenis die door de verwerende partij als een vaststaand gegeven beschouwd wordt, hetgeen te onderscheiden is van een beleidsmatig gewenste ontwikkeling.

5. Het auditoraatsverslag concludeert dat het middel gegrond is en

dat het beroep slechts korte debatten vereist. De verwerende partij is niet op de terechtzitting verschenen, noch vertegenwoordigd. Tegen het middel en de beoordeling ervan in het auditoraatsverslag wordt derhalve geen inhoudelijk weerwerk geboden.

6. De Raad van State kan slechts vaststellen en beamen hetgeen door het auditoraat reeds is geconstateerd.

Een verbod op de oprichting van nieuwe pelsdierhouderijen en op de uitbreiding van bestaande, aangekondigd door de Vlaamse minister, bevoegd voor dierenwelzijn, in zijn beleidsnota, vormt het enige weigeringsmotief van de vergunningsaanvraag.

In de huidige stand van de wetgeving kunnen maatschappelijke bezwaren die verband houden met het dierenwelzijn op zich geen in rechte aanvaardbare motieven vormen om een milieuvergunningsaanvraag te weigeren, omdat dergelijke bezwaren volledig buiten de beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid vallen. Een milieuvergunning handelt niet over de wijze waarop dieren moeten worden behandeld en gehuisvest om hun welzijn en bescherming te bevorderen, maar is gericht naar de gevolgen van de vergunde activiteiten voor de mens en de impact ervan op de omgeving.

Voorts, wanneer het enige motief tot weigering van de aanvraag verwijst naar een verbod op de uitbreiding van bestaande pelsdierhouderijen via toekomstige regelgeving, dan dient zulk een regelgevend initiatief er ook met een voldoende zekerheid aan te komen, wat te dezen niet het geval is.

Het enige middel is gegrond.

V. Toepassing van artikel 36, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

7. De verzoekende partij heeft bij gemotiveerd verzoekschrift van 25 maart 2015 binnen de gestelde termijn van vijftien dagen na de kennisgeving van het auditoraatsverslag bedoeld in artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement, om de toepassing gevraagd van artikel 36, § 1, eerste lid, eerste zin, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Zij wijst er op dat, sedert de opheffing van artikel 25 van het milieuvergunningsdecreet, de termijn van vijf maanden na ontvangst van het beroepschrift waarbinnen de minister in beroep tegen een beslissing van de deputatie een uitspraak dient te doen overeenkomstig artikel 23 van het milieuvergunningsdecreet - eenmalig verlengbaar met maximum één maand overeenkomstig artikel 23bis van het milieuvergunningsdecreet - een termijn van orde is geworden, dat de verwerende partij misbruik zou kunnen maken van deze situatie door het nemen van een beslissing over de vergunning uit te stellen tot wanneer de minister, bevoegd voor dierenwelzijn, een wetgevend initiatief heeft genomen om het voorgenomen verbod effectief in te voeren, en dat het probleem reeds is gerezen bij de bestreden beslissing die meer dan een jaar is uitgebleven, hetgeen voor een bedrijf onaanvaardbaar is.

Om deze redenen vraagt de verzoekende partij dat aan de verwerende partij de verplichting zou worden opgelegd om een nieuwe beslissing te nemen binnen de wettelijk vooropgestelde termijn, ingaand vanaf de betekening van het arrest.

8. Luidens artikel 36, § 1, eerste lid, eerste zin, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan de afdeling bestuursrechtspraak, waarbij een vordering in die zin is ingesteld, wanneer het arrest inhoudt dat de betrokken overheid een nieuwe beslissing neemt, in dat arrest bevelen dat die

beslissing binnen een bepaalde termijn moet worden genomen.

Uit de wetsgeschiedenis van deze bepaling blijkt dat deze bevoegdheid tot het opleggen van een termijn waarbinnen de nieuwe beslissing door de betrokken overheid moet worden genomen, kan worden toegepast "telkens een arrest een nieuwe beslissing van de betrokken overheid met zich meebrengt", en dit om redenen van efficiëntie, zodat "[...] de partij op wier verzoek de nietigverklaring wordt bevolen de overheid niet meer in gebreke [dient] te stellen om op te treden, zoals dit het geval was voordien" (*Parl. St.* Senaat, 2012-2013, nr. 5-2277/1, 26).

Het vernietigingsarrest houdt in dat de verwerende partij opnieuw uitspraak moet doen over het bestuurlijk beroep dat de VZW Gaia heeft ingesteld tegen de in eerste aanleg verleende vergunning door de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op 21 november 2013. Gelet op de overschrijding van de wettelijk vooropgestelde termijn waarbinnen de thans bestreden beslissing is genomen, en aangezien de verwerende partij dit bestuurlijk beroep, blijkens de bestreden beslissing, reeds heeft onderzocht wat de verenigbaarheid met de milieuhygiënische, stedenbouwkundige en planologische voorschriften betreft, beveelt de Raad van State dat de verwerende partij, na de kennisgeving van het vernietigingsarrest, binnen een dwingende termijn van vijf maanden een nieuwe beslissing neemt over het bestuurlijk beroep van de VZW Gaia.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 5 januari 2015 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 21 november 2013, houdende het verlenen aan de BVBA Nertskwekerij Truyman van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een nertsenkwekerij, gelegen aan de

Broekstraat 12 te Beveren-Waas, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

2. De Raad van State beveelt de verwerende partij om binnen een termijn van vijf maanden na de kennisgeving van dit vernietigingsarrest een nieuwe beslissing te nemen over het bestuurlijk beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 21 november 2013, houdende het verlenen aan de BVBA Nertskwekerij Truyman van een milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van een nertsenkwekerij, gelegen aan de Broekstraat 12 te Beveren-Waas.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Patricia De Somere, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door
Elisabeth Impens, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Elisabeth Impens **Patricia De Somere**